

عنوان مقاله:

نسبت متقابل سازندگی اسلامی و سازندگی پایدار

محل انتشار:

اولین همایش ملی معماری ایرانی، اسلامی (سیمای دیروز چشم انداز فردا) (سال: 1394)

تعداد صفحات اصل مقاله: 15

نویسنده:

مصطفی بهزادفر - استاد طراحی شهری دانشگاه علم و صنعت ایران

خلاصه مقاله:

دو مفهوم سازندگی اسلامی و سازندگی پایدار، علیرغم نزدیکی هنجاری، بعضاً متفاوت و حتی متباین بهم تعبیر و تلقی می شوند. مضافاً اینکه از پایداری نیز برداشت های متفاوتی وجود دارد. هدف این گفتار آن است تا وجوه مشترک این دو را تبیین نماید و به رهیافت های مختلفی که هرکدام از این دو در حوزه سازندگی، به ویژه سازندگی معمارانه و شهرسازانه ارائه می دهند، قابلیت بهره گیری دو جانبه دهد. رویکرد روش شناسی کیفی بستر پیگیری هدف یاد شده است. فهم کیفی موضوعات دو حوزه شناختی سازندگی اسلامی و سازندگی پایدار از طریق تحلیل محتوای متون صورت می گیرد. ابتدا پایداری و سازندگی پایدار و سپس سازندگی اسلامی تبیین می شود. نمایانگرهای یا وجوه چهارگانه پایداری با چهار وجه از وجوه فراوان مکان تسلیم مدار با هم مقایسه شده است. در نهایت معلوم شده است که هرآنچه که شاخص های سازندگی پایدار محسوب می شود به شکلی دیگر در سازندگی فطری و به زبان اولی در سازندگی اسلامی نیز مشهود است.

کلمات کلیدی:

سازندگی پایدار، سازندگی اسلامی، مکان پایدار، کیفیات محیطی، هنجارهای کیفیات محیطی، برنامه سازی فطری، معماری و شهرسازی اسلامی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/471381>

